

prima instanță: N. Costăș

dosarul nr. 2ra-1854/17

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Cet-Nord” împotriva Tamarei Samotughina și Iaroslavnei Samotughina cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 31 iulie 2015, SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Samotughina cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, pârâta este consumator al energiei termice furnizată de către SA „CET-Nord”, acceptând tacit serviciile prestate.

Astfel, invocă că, în perioada 01 februarie 2012 – 01 aprilie 2014 pârâtei i-a fost livrată energie termică, însă aceasta nu și-a executat benevol obligația de plată a serviciilor prestate, acumulând o datorie în mărime de 15 108,68 lei.

Relevă că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002 cu privire la serviciile publice a gospodăriei comunale, este în drept să se adreseze în instanța de judecată către consumatorii ce nu au încheiat contracte de livrare a energiei termice.

Afirmă că, conform pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, consumatorul este obligat să achite integral plata pentru sezonul precedent în termenul stabilit pînă la 01 august a anului curent.

Sușține că, la data de 24 aprilie 2014, a expediat în adresa pârâtei o reclamație, prin care a solicitat achitarea sumei datorate, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Solicită încasarea din contul Tamarei Samotughina în beneficiul SA „Cet-Nord” a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 15 108,68 lei și a taxei de stat în mărime de 463,26 lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat cerințele indicând că, pârâta a achitat o parte din datorie în mărime de 1 282 lei, din care considerent solicită încasarea datoriei restante în mărime de 13 826,68 lei.

Prin încheierea Judecătorei Bălți din 07 noiembrie 2016 a fost atrasă în proces în calitate de copârâtă Iaroslavna Samotughina.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 19 ianuarie 2017 a fost admisă acțiunea și au fost încasate în mod solidar de la Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina datoria în mărime de 13 826,68 lei și taxa de stat în mărime de 463,26 lei.

Prima instanță, admitând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform informației cu privire la calculele pentru energia termică și achitarea lor, în perioada 01 februarie 2012 – 30 aprilie 2015, reclamantul a livrat pârâtelor energie termică în sumă de 15 461,74 lei, însă acestea nu și-au onorat integral obligația de plată, achitând doar suma de 1 282 lei, astfel, datoria restantă în sumă de 13 826,68 lei urmează a fi încasată forțat, făcând trimitere la prevederile art. 25 alin. (2), (4) și (5) al Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală și pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 02 august 2017, Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță la etapa primirii cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea esențială a normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată eronat legea și aplicată eronat analogia legii sau analogia dreptului, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

Menționează că, reieșind din prevederile art. 3 alin. (5) și art. 12 ale Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală și

ale Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, între consumator și furnizorul de servicii urma a fi încheiat un contract de prestare a serviciilor.

Relevă că, conform prevederilor art. 666 alin. (1) din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice iar conform prevederilor art. 667 alin. (2) din Cod, obligarea la încheierea unui contract este interzisă.

Invocă că, nu au încheiat cu SA „Cet-Nord” contract de livrare a energiei termice iar cererea sa privind deconectarea de la serviciile de livrare a energiei termice a fost ignorată de către intimat fără motiv, astfel, consideră că, acesta nu este în drept să solicite încasarea cărorva datorii pentru energia termică.

Mai invocă că, cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 166 alin. (2) lit. e) CPC, deoarece nu au fost anexate probe ce confirmă livrarea energiei termice de către SA „Cet-Nord”, iar prima instanță la primirea cererii de chemare în judecată urma să verifice dacă aceasta întrunește exigențele legii și în conformitate cu prevederile art. 171 alin. (1) CPC urma să nu dea curs cererii și să acorde reclamantului/intimat un termen pentru lichidarea neajunsurilor, fapt care nu a fost efectuat.

Consideră că, instanța de apel a examinat superficial cauza, indicând în decizia sa că, neemiterea de către prima instanță a încheierii de a nu da curs cererii de chemare în judecată și lipsa în dosar a extrasului de la Camera Înregistrării de Stat nu sunt temei de casare a hotărârii, or, SA „Cet-Nord” este agent economic care livrează energie termică în mun. Bălți, fapt cunoscut de locuitorii municipiului, încălcând, astfel, dreptul de egalitate în fața legii, garantat de Constituția Republicii Moldova, precum și dreptul la examinarea litigiului de către o instanță competentă, independentă și imparțială prevăzut de art. 14 al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, în vigoare pentru Republica Moldova din 26 aprilie 1993.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurențele au recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 07 iunie 2017 (f. d. 174), iar cererea de recurs a fost depusă de către acestea la data de 02 august 2017 (f. d. 183).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Tamarei Samotughina și Iaroslavnei Samotughina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tamara Samotughina și Iaroslavna Samotughina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic